

Turen går til Karl-May-Turnier 2017 i Bad Segeberg.

Så har Varde Fægteklub været til stævne igen. Det var sjovt, hårdt, negle- og tænderbidende, træls og godt.

Fredag eftermiddag rejste fortroppen, bestående af to frejdige fyre (Jan og Flemming) samt tre tossede tøser (Thea, Sofie og Stine), mod syd for at deltage i Karl-May-Turnier 2017 i Bad Segeberg. Turen tog ca. tre timer, hvor vi undervejs holdt pause og spiste en lille del af den medbragte hjemmelavede pizza – der var så meget, at vi ikke engang kunne spise halvdelen. Efter en episode med en campingvogn og solnedgangen (spørg pigerne for detaljer – der er i hvert fald til én konfirmationssang) fortsatte vi mod syd. Vel vidende at alle vandrehjem og herberger i Bad Segeberg var optagede, og vi ikke ville udfordre historien ved at overnatte i en stald, fortsatte vi til Lübeck og hotel Gutenberger, hvor vi tidligere har overnattet.

Sofie (med hænderne for øjnene), Thea og Stine.

Ved ankomst blev vi modtaget af ejeren, Jan, som syntes et 5-personers familieværelse med to dobbeltsenge og en enkelt seng var for lidt, så han gav os et ekstra 4-personers familieværelse uden beregning. Dejlig service og pigerne kunne så installere sig på et værelse for sig selv, hvilket ikke nødvendigvis hjalp på nattesøvnen. Larmen gik så meget gennem væggen, at vi godt ved, hvornår de lagde sig til at sove (tror vi).

Lørdag morgen stod vi sent op og indtog den lækre morgenmad kl. 8, inden vi stille og roligt pakkede det nødvendige og satte kursen mod Bad Segeberg for at fægte. Turen tog ca. 25 minutter der blev gennemført i næsten god ro og orden, bortset fra de mange "gule-biler" slag og alt for mange "jamen-den-er-da-næsten-gul-selvom-den-er-orange-eller-grøn" slag og kun lidt ømme ankom vi kl. ca. 9. Der var kampstart U14 piger (B-jugend) kl. 1100 og inden da opvarmning, lektion og opvarmningskampe. Tilmeldingerne sagde syv deltagere, vi endte på fem, heraf tre fra Varde, som alle gik til den. Der var gode aktioner, gode point, gode som dårlige dommere, vundne kampe og en masse erfaringer at tage med hjem. Thea fægtede godt og endte som nr.5 efter desværre at have tabt udslagningen 8:10, hvor spidsen lige manglede det sidste. Thea havde mindst otte forbiere i kampen, øv, men vi ved hvad vi skal gøre ved det. Sofie gik, som sædvanligt, total uimponeret til kampene og fægtede flot og overbevisende hele dagen. Stine fægtede stabilt og lærte, at uanset man som fægter er sikker på, at man har ret i en aktion nytter det ikke at diskutere med dommeren, ryste på hovedet af ham og så vifte ham væk som om han var en flue. Det kan man faktisk få kort for, hvilket vi netop undgik. Det lykkedes Stine at falde så meget ned inden udslagning, at hun nåede at sige undskyld til dommeren og fik ham blødgjort, hvilket var en god ide, da han dømte disse kampe også. Bonusinfo: I øvrigt den samme dommer der engang har givet Christoffer sort kort. Finalen endte med sølv til Sofie og guld til Stine.

Stemningsbilleder.....

Derefter tog vi tilbage til hotellet, hvor pigerne brugte laaaaang tid i badet, genopfandt "trapperutsjning" og vi alle nød varmen og solen på terrassen med lidt koldt at drikke (se FB for video og billeder), inden vi spiste hotellets gode aftensmad. Thea blev hentet efter aftensmaden og forlod os for at holde velfortjent fri resten af weekenden hjemme i DK.

Søndag var planlagt med fuld styrke med i alt seks fægtere fra Varde, desværre endte vi med færre. Maksymilian skulle fægte U12 med kampstart kl. 9, så Jan var i hallen og mødte dem kl. 8 og vi andre ankom kl. 1030, efter Maks' første runde. Det var en turbulent runde, med rigtig gode modstandere så der var gode point, mange forbiere og flere tabte end vundne kampe. Til anden runde rettede Maks sin håndstilling så den kom ud på plads, hvorefter pointene og sejrene væltede ind. Maks' første udslagning var en gyser og følelsesmæssig rutsjetur for både Maks, heppere fra Varde samt trænere. Maks startede godt, men pludselig trak modstanderen fra og kom foran 4:9. Maks holdt hovedet koldt og hånden på plads, tog de næste seks point og vandt dermed kampen 10:9, en flot flot velfortjent sejr. En kamp er *aldrig* slut før sidste point er sat eller tiden gået. Derefter var Maks ved at løbe tør for energi, og selvom alt blev gjort var det svært at nå at bygge kroppen op igen, hvorfor Maks tabte semifinalen og desværre også bronzekampen. Maks endte derfor på en flot og velfortjent 4.plads i sit første udenlandstævne, tillykke.

Tilbage var så U20 for både drenge og piger. Med kampstart kl. 13 var resten tilsagt møde kl. 11 så vi kunne kontrollere udstyr, varme op, få lektioner og træningskampe som vanligt inden kampstart. Det første mandefald skete kl. 11, da Poul ankom med Alexander og Emil men uden Laura, der desværre var blevet syg (øv). Det andet mandefald skete da Sofie i den aller sidste opvarmingskamp inden kampstart vrikkede om på foden (dobbeltøv), som nu er meget kraftigt forstuvet og holder hende fra træning indtil efter påske og fra konkurrencer længere endnu. Tilbage var Emil, Alexander og Stine. Der var mange fægtere, og de var gode – men det er vi også. Dommerstanden var fra lørdag udvidet med både gode, men også knap så heldige dommere, der vanen tro tolkede reglerne vidt forskelligt. De tre fægtere gik til kampene med al mulig energi, tro på sig selv, god teknik og kampånd og her nåede vi hele spektret af følelser – igen. Point og kampe blev vundet og tabt med fantastiske aktioner, vægge (og boldnet) for tæt på pister samt dommertolkninger både med og imod vores fægtere. Til slut endte resultaterne med Emil som nr. 11, Alexander som nr. 6 og Stine med bronze. Tillykke til jer. Gode kampe, hvor vi (igen) lærte, at den grundlæggende fægteteknik virker! Det blev en sen afslutning, og vi forlod Bad Segeberg kl. 19. Hjemturen forløb uden yderligere inspiration til konfirmationssange og efter et kort pitstop i Scandinavian Park for kaffe og forfriskninger var vi hjemme kl. 22.

Hvad lærte vi så? Basis virker (Yay)!!! Hånden skal på plads, brug små skridt, lad være med at diskutere med dommeren og provokere ham, og lad være med at blive frustreret over kendelser – det vinder man ingen point med, tværtimod, husk hele tiden at fylde mad og drikke på kroppen og vigtigst af alt; En kamp er ikke ovre, før sidste point er sat eller tiden gået!

Næste stævne er Malmö i den kommende weekend for Laura og Stine.

Det er i øvrigt ikke sidste gang vi overnatter på Hotel Gutenberger, det kan varmt anbefales.

Tak til fægterne for endnu en god, hyggelig og spændende tur. En kæmpe tak til Helle, Jonna og Kirsten for (alt for meget) mad og kage.

Med fægtehilsen
J & F.

P.s. Flere stemningsbilleder på næste side.....

